

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515200609
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8515200609.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpený PERSPECTA Legal, s.r.o, so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745 proti žalovanému: C. V., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX L. XX, toho času na neznámom mieste, občan SR, zastúpený opatrovníčkou pre toto konanie JUDr. Evou Lampartovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 182,54 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 88,14 eur, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 11,74 eur od 26.2.2012 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 47,04 eur od 26.3.2012 do zaplatenia, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 29,36 eur od 26.4.2012 do zaplatenia a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému právo na náhradu trov konania súd n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajší súd proti žalovanému návrh na zaplatenie sumy 182,54 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzavrela so žalovaným podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách dňa 23.1.2012 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb, program Relax 60+ (120) a ž Dodatok predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívanie služby.

Spoločnosť Slovak Telekom žalovanému poskytla plnenie riadne a včas, podľa účtovných dokladov, žalovaný neuhradil vystavené faktúry. Dňa 20.11.2013 uzavrel žalobca .so spoločnosťou Slovak Telekom Zmluvu o postúpení pohľadávok na základe čoho sa žalobca stal vlastníkom pohľadávky. Podnik svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúry a zákonného úroku z omeškania.

Žalovaný sa v mieste trvalého pobytu nezdržiava, adresu jeho súčasného pobytu nepodarilo zistiť, preto mu uznesením č.k. 2C/25/2015-33 zo dňa 11.8.2015 ustanovil opatrovníka v osobe JUDr. Evy Lampartovej, vyššej súdnej úradníčky tunajšieho súdu.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach opatrovníka žalovaného zároveň vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadril v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na obranu žalovaného, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň ho poučil,

že ak nesplní túto svoju povinnosť podľa § 114 ods. 2 O.s.p. uloženú uznesením, môže súd aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Poučenie spolu s výzvou prevzal opatrovník žalovaného dňa 10.9.2015.

Opatrovník žalovaného sa k veci nevyjadril.

Keďže predmet konania neprevyšuje 1000 eur v zmysle § 200ea O.s.p. ide o drobný spor, pri ktorom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nie je potrebné nariadovať pojednávanie, preto súd dňa 5.10.2015 vyvesil na úradnej tabuli súdu a elektronický zverejnil oznám, že dňa 10.11.2015 bude vo veci účastníkov konania verejne vyhlásený rozsudok, ktorý následne vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov - zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 23.1.2012, dodatkom k tejto zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 4.12.2013, faktúrami č. 7201510240 na sumu 11,74 eur splatnou 25.2.2012, č. 7202687862 na sumu 47,04 eur splatnú 25.3.2012, č. 72035790744 na sumu 72,46 eur splatnú 25.4.2012, č. 720437038 na sumu 3,50 eur, splatnú 25.5.2012, č. 7301217179 na sumu 47,80 eur, splatnú 25.2.2013 výpisom z obchodného registra žalobcu a jeho právneho zástupcu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu, spol. Slovak Telekom, a.s. uzavrel dňa 23.1.2012 so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb na základe ktorých sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby a žalovaný sa zaviazal platiť ich cenu. Súčasne uzatvorili dodatok k zmluve na základe ktorého sa zaviazal žalovaný využívať program Relax 60+ (120) v dobe viazanosti 24 mesiacov a zmluvnou pokutou 47,80 eur.

Cenu poskytnutých služieb právny predchodca žalovaného vyúčtoval faktúrami pod variabilným symbolom číslo:

- 7201510240 na sumu 11,74 eur splatnou 25.2.2012,

- 7202687862 na sumu 47,04 eur splatnú 25.3.2012,

.

- 72035790744 na sumu 72,46 eur splatnú 25.4.2012, v ktorej vyúčtoval aj iné poplatky a služby v sume 33 eur bez DPH (39,60 s DPH) a 3,50 eur upomienka oneskorenej platby

- 720437038 na sumu 3,50 eur, splatnú 25.5.2012, ktorou vyúčtoval upomienku za oneskorenú platbu

- 7301217179 na sumu 47,80 eur, splatnú 25.2.2013, ktorou vyúčtoval zmluvnú pokutu.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku uplatnenú v tomto konaní žalobcovi. Žalovaný uvedené faktúry doposiaľ nezaplatil.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účinného v čase uzavretia zmlúv (k 23.1.2012), Zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. a/ a ods. 12 písm. a/, b/ cit. zák., podnik má právo

a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu,

b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení.

(2) Podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c/.

(12) Účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,

b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

V zmysle zmluvy o pripojení sú Všeobecné podmienky neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení, tieto zmluvné podmienky zo strany žalobcu súdo doložené neboli.

Podľa bodu 3 Dodatku k zmluve účastník sa zaväzuje, že po dobu viazanosti uvedenú v tabuľke č. 1. Tohto dodatku nepožiada o aktiváciu alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako má minimálny program služieb v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Podľa bodu 4 Dodatku v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len Obč. zák.) zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len Obč. zák.) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Obč. zák. v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 544 ods. 3 Obč. zák. ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

.

Podľa § 545 ods. 1 Obč. zák. ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 559 ods. 1 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci:

Nárok uplatnený žalobcom pozostáva z nároku na zaplatenie ceny poskytnutých služieb (88,14 eur), z nároku na zaplatenie iných poplatkov a služieb (46,60 eur) a z nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty (47,80 eur).

Účastníci písomnou formou v súlade s citovaným ustanovením § 44 zákona o elektronických komunikáciách uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu - zmluvu o pripojení, ktorou sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby.

Uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko žalobca resp. jeho právny predchodca vystupoval v postavení dodávateľa a konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov.

Žalovaný riadne a včas neuhradil faktúry, ktorými mu žalobca, resp. jeho právny predchodca fakturoval cenu poskytnutých služieb a ďalšie poplatky a služby.

Súd vyhovel žalobe, v časti žalobcom uplatneného nároku ktorým sa domáhal úhrady sumy 88,14 eur, t.j. sumy za skutočne poskytnuté služby na základe žalobcom predložených faktúr a to faktúry pod variabilným symbolom 7201510240 v sume 11,74 eur, pod variabilným symbolom 7202687862 na sumu 47,04 eur splatnú 25.3.2012, pod variabilným symbolom 72035790744 na sumu 29,36 eur, bez iných poplatkov a služieb 33 eur bez DPH (39,60 s DPH) a 3,50 eur upomienka oneskorenej platby

Vo faktúrach č. 72035790744 a 720437038 boli účtované okrem ceny skutočne poskytnutých služieb aj iné poplatky a služby 33 eur s DPH 39,60 eur a 2x upomienka oneskorenej platby po 3,50 eur (spolu 46,60 eur).

V tejto časti súd považuje žalobu za nedôvodnú a preto nárok uplatnený žalobcom v tejto časti zamietol.

Predmetné konanie je konaním sporovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Ide o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokazovanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na „iné poplatky a služby“ v celkovej sume 46,60 eur. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaného hradiť žalobcovi takéto druhy poplatkov v uvedených výškach. Zo žiadneho z priložených listinných dôkazov nevyplýva, že by si takéto druhy poplatkov a

za aké služby zmluvné strany dojednali. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal z akého dôvodu jeho právny predchodca účtoval žalovanému uvedené poplatky. Žalobca tarifou, cenníkom, alebo iným dokumentom nepreukázal opodstatnenosť uplatňovanej sumy ani čo do jej výšky. Z tohto dôvodu, súd žalobu v časti uplatnených „iných poplatkov a služieb“ a poplatku - upomienka oneskorenej platby zamietol.

Naviac zaplatením uvedených poplatkov pri neplatení žalovanému ako spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak, javí sa iba ako ďalšia sankcia za oneskorenie sa s plnením za dohodnuté služby. Súd má za to, že takého dojednania ohľadne poplatku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ustanovenie § 53 ods. 1 Obč. zák., čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle § 39 Obč. zák. a aj preto nárok žalobcu v tejto časti zamietol.

Ďalším nárokom, ktorý si uplatnil žalobca je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 47,80 eur.

Žalobca v návrhu skutočnosť, že jeho právnenému predchodcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nijakým spôsobom neodôvodnil.

Predmetné konanie ako už bolo vyššie uvedené je konaním sporovým a žalobca zanedbal svoju dôkaznú povinnosť, čo súd konštatoval už vyššie keď rozoberal situáciu keď žalobca zanedbal dôkaznú povinnosť vo vzťahu k preukázaniu nároku na poplatky, toto odôvodnenie sa vzťahuje aj k nároku na zmluvnú pokutu.

Naviac právo na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednania o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Súd uvádza, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednania medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoja v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov.

Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvné pokuty sú dojednané za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách právnym predchodcom žalobcu uzatváraných, súd ju musí podrobiť súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných dojednaní.

Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednania, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluve o poskytovaní verejných služieb, resp. dodatku k nej týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej vzťah aj k úrokom z omeškania, t.j. že zmluvná pokuta obstoí aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ ide však o

spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd je názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že právny predchodca žalobcu ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta je alebo nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 odst. 4 písm. k Občianskeho zákonníka). Kládne sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu tak ako je dojednaná v zmluve o pripojení považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezapltenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje).

Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v Občianskom zákonníku, a to v § 52 a nasl. stanovení Občianskeho zákonníka a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednaní, nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka a túto zmluvnú pokutu upraviť. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu.

Súd pri svojom rozhodovaní o zmluvnej pokute vychádzal aj z právoplatných rozhodnutí súdov napr. Okresného súdu Prešov z 13.08.2010 č.k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29.06.2011 č.k. 2Co/137/2010 ktorými bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Taktiež aj vo veci Okresného súdu Prešov zo dňa 16.08.2010 č.k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 09.05.2011 č.k. 18Co/136/2010. Vo viacerých

prípadoch čo je súdu známe z jeho úradnej činnosti (tak vlastnej, ako aj iných súdov) došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zák. zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Obč. zák.; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku.

Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z.).

Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zák. procesný súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len realizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti ktorou žalobca žiadal zaviazať žalovaného k zaplateniu zmluvnej pokuty zamietol.

Žalobca si uplatnil i úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti jednotlivých faktúr.

Žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúci deň po splatnosti jednotlivých faktúr a od tohto dňa patrí žalobcovi úrok z omeškania.

Výška úrokovej sadzby stanovenej ECB v období od 26.2.2012 do 26.4.2012 bola 1 %. Na základe uvedeného potom súd priznal z priznanej istiny (neuhradené faktúry za poskytnuté služby) úroky z omeškania v sadzbe 9 % ročne zo sumy 11,74 eur od 26.2.2012 do zaplatenia, zo sumy 47,04 eur od 26.3.2012 do zaplatenia a zo sumy 29,36 eur od 26.4.2012 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pri žalovanej istine 182,54 eur bol úspech žalobcu vo výške 88,14 eur čo je 48,29 % úspešnosť a úspech žalovaného vo výške 94,40 eur čo je 51,71 % úspešnosť, z uvedeného vyplýva, že úspech žalovaného prevyšoval úspech žalobcu o 3,42 % a v takomto rozsahu má žalovaný právo na náhradu trov konania od žalobcu.

Žalovaný si však právo na náhradu trov konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva aby mu nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu, ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo .veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolaie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.